

praktisk set, og samtidig ved en almindelig Lovparagraf som denne tilsikrer Kjøbenhavns Havn Ejendomsretten over alle Areaaler, der ere fremkomne eller kunne fremkomme inden for denne ny Grænse, forekommer mig at være noget, som Lovgivningsmagten ikke bør række Haand til.

Til den højtærede Finansminister skal jeg sige, at han alligevel husker fejl. Han har villet ligesom lade skinne igennem, at Frederiksholms Teglværker have været umedgørlige over for Ministeriet. Det er ikke rigtigt. Jeg har fulgt denne Sag paa den ene Side lige saa godt, som den højtærede Minister har fulgt den paa den anden Side, og jeg kan forsikre, at der har ikke været nogen som helst Tilbøjelighed eller Tendens hos Værkets Bestyrelse til andet end at søge at faa en rimelig Ordning, og naar Værket paa et bestemt Tidspunkt i en bestemt Anledning har maattet foreslaa noget andet end det, Regeringen forlangte, er det saaledes at forstaa — det vil den højtærede Minister se, naar han har undersøgt Sagen —, at det, Værket tilbød, rummede betydelig mere, end Regeringen oprindelig forlangte, men Tilbudet var givet paa en anden Maade. Den Gang var der nemlig Tale om en Spøgelsefrygt, kan man gerne sige, hos de tekniske Autoriteter for, at de ikke skulde faa Strøm nok igennem Havnen, og derfor forlangte man noget af Frederiksholms Iddæmning ved Pynten fjernet. Det samme gjorde Ministeriet, og det sagde Frederiksholm straks var et urimeligt Forlangende, for de vilde faa mere Strøm i Havnen, end de kunde taale. Nu maa de bygge Sluser for at forhindre den stærke Strøm, uagtet der ikke er gjort andet, end hvad der var gjort tidligere for at uddybe Kallebodstrand. Man har faaet et Sejløb paa 12 Fod. Men det, Regeringen først forlangte, var nogle Foranstaltninger, som jeg naturligvis ikke her skal nævne, og Udgravning af en vis Fyldmasse til Uddybning af Sejløbet ud for Frederiksholms Pynt, og det sagde Frederiksholms Teglværk, at man ikke kunde gøre paa den Maade. En Antydning af, at man har været umedgørlig, er altsaa ikke ganske korrekt.

Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm) beklagede, hvad jeg ogsaa gør, at jeg ikke kunde være til Stede ved anden Behandling. Jeg var den Dag ovre paa Vestkysten for at se paa Havets Angreb ved Agger, saa det var mig umuligt at være her. Jeg beklager det, for man kunde maaske med nogen mere Nytte have taget fat paa Sagen den

Gang. Det ærede Medlem vil paa den anden Side være enig med mig i, at der ikke ved tredje Behandling kunde være noget at gøre, for det var ørkesløst at stille Ændringsforslag. Skulde man nu gøre noget med Nytte, kan jeg ikke se, der er andet at gøre end at stille Forslag om, at Sagens Behandling standses, og at Lovforslaget vises tilbage til Udvalget. Dertil er vel Tiden temmelig knap, og jeg tænker heller ikke, jeg vilde faa tilstrækkelig Tilslutning. Jeg agter derfor heller ikke at stille noget Forslag, men hvis et saadant Forslag fremkommer fra Finansudvalget, vil jeg selvfølgelig støtte det. Hvis dette ikke sker, har jeg ikke andet at gøre end at stemme imod Loven, og det maa jeg gøre, for jeg kan ikke være med til en saadan Urimelighed, for at bruge et mildt Udtryk, som det er at vedtage en saa indgribende Bestemmelse i en Lejlighedslov som denne.

Bojsen: Det gaar vist flere ærede Medlemmer, som det gaar mig, at man føler Vanskelighed ved at tage Stilling over for dette Spørgsmaal, efter at det er oplyst, at den Sag, det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) nu har fremdraget, ikke har været Genstand for Undersøgelse i Finansudvalget, og at Spørgsmaalet vel næppe en Gang har været rejst i Udvalget. Naar det ærede Medlem nu opfordrer Finansudvalget til at tage Initiativet til paa ny at undersøge Spørgsmaalet, bliver det jo Udvalgets Sag, hvad Hensyn det vil tage dertil, og jeg skal lige saa lidt som det ærede Medlem stille noget Forslag i den Retning, men da jeg for mit Vedkommende ikke er i Stand til at dømme over hele Rækkevidden af det Spørgsmaal, der fremkommer ved § 5, har jeg taget Ordet for at motivere, at jeg ikke kan deltage i Afstemningen.

Scavenius: Naar det er gjort gældende, at denne Sag slet ikke har været paa Omtale i Finansudvalget, er det ikke rigtigt. Under Konferencen med Ministeren blev der fra min Side spurgt just om dette Forhold, saa paa Tale har det været. Men jeg indrømmer, det kom ikke til videre Forhandling, og Finansudvalget har haft saa meget andet at gøre, at den Sag er flydt ud ogsaa af min Erindring, inden den nu kom til 3dje Behandling. Men der var ganske vist en Grund, hvorfor jeg ogsaa betragtede det som for saa vidt mindre væsentligt — deri har jeg maaske taget fejl — men jeg har ikke forstaaet Bestem-